

**TRGOVAČKI SUD U RIJECI
R I J E K A**

za

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
Z A G R E B**

Pravna stvar :
Tužitelj : 1. **POLO CLUB MOTOVUN d.o.o.** Poreč, Obala maršala Tita 6, koga zastupa punomoćnik Dario Čehić, odvjetnik u Poreču
2. **GEORG GOTTFRIED ARTHUR EDUARD LIST** Feistritz/Drau, Drautalstrasse 7, Republika Austrija
Tuženik : **HYPO ALPE-ADRIA-BANK INTERNATIONAL AG** 9020 Klagenfurt, Alpen-Adria-Platz 1
Radi : **raskida ugovora i dr.**
V.P.S. : **20.172.704,00 kn**

1

Ž A L B A

trostruko

I. Presudom Trgovačkog suda u Rijeci Posl. broj: 10-P-914/2009-31 od 19. travnja 2012. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja radi raskid ugovora i naknade štete, te je naloženo tužiteljima da naknade tuženiku parnični trošak.

Tužitelji izjavljuju žalbu protiv gore navedenog rješenja, zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka.

II. U tužbi i susljednim podnescima tužitelji su iznijeli da je tuženik – kao banka koja je financirala investiciju u kupnju nekretnina potrebnih za razvoj projekta pokretanja polo kluba u Motovunu – onemogućila da se takav projekt realizira: naime je iskorištavajući svoj prevladavajući utjecaj u društvu Puris d.d. (čl. 475. ZTD; tuženik je izravno ili putem trgovačkih društava u kojima je imao stopostotni vlasnički udio, držao 98,33% dionica Puris d.d.) učinio da Puris d.d. uzurpira čitav kompleks državnog zemljišta u k.o. Motovun, koji je prostornim planovima bio predviđen za razvoj polo – sporta. Na taj je način tuženik, vrijeđajući načela obveznog prava sadržana u čl. 4. – 6. ZOO, grubo deformirao ugovorni odnos sa tuženikom i nanio mu visoku materijalnu štetu.

Pritom ima tuženik na nekretninama koje je 1.- tužitelj kupio u svrhu razvoja polo kluba u Motovunu – slijedom samog Ugovora o kreditnom poslu s inozemstvom od 15.02.2007. godine – uredno upisane hipoteke, a sav posao kojega je tužitelj obavio u razvoju projekta (uključujući i promjene prostornih planova, koje je inicirao ovdje 1.- tužitelj) lako se može iskoristiti od strane nekog drugog društva koje je na području Istre osnivao tuženik i njegovi poslovni prijatelji (što zacijelo nije učinjeno jedino stoga, što je tuženik zapao u teške poslovne nevolje, koje nisu izravno povezane sa poslovima iz ove parnice).

Tuženik je u ovoj parnici iznio grubu (i očiglednu) laž da nije nikada imao prevladavajući utjecaj u Puris d.d., te da nije uopće znao da se tužitelj POLO KLUB MOTOVUN d.o.o. isključivo bavi projektom pokretanja polo kluba u Motovunu; navodi da je tužitelju odobrio kredit u milijunskom iznosu bez da je uopće bio upoznat sa bilo kakvim poslovnim planom tužitelja – te je financirao nekakvu „nenamjensku“ kupnju raznih zgrada i zemljišta u Općini Motovun.

2

Prvostupanjski sud odbija tužbeni zahtjev stoga što 1.- tužitelj nije vratio kredit, iz čega zaključuje da baš tužitelj nije ispunio ugovor. Nalazi da je tuženik ispunio svoje obveze iz ugovora o kreditu, jer je platio većinu iznosa (ne i cijeli!) kojega je obećao isplatiti.

Tvrdnje tužitelja da je tuženik nesavjesnim postupanjem aktivno onemogućio ostvarivanje svrhe kreditnog posla koji je između tužitelja i tuženika, prvostupanjski sud zanemaruje kao irelevantne (četvrti odlomak na str. 8 prvostupanjske presude).

Pri tome prvostupanjski sud uopće ne daje razloge (bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP) zašto to smatra da su tvrdnje „tužitelja da tuženik nije iskoristio svoj utjecaj u trgovačkom društvu Puris d.d. Pazin da spriječi 'uzurpaciju' okolnog zemljišta od strane tog trgovačkog društva ... potpuno bez utjecaja na odluku u ovoj pravnoj stvari“. Za takav svoj zaključak o samoj srži tužbe, naprosto je sud morao navesti nekakve razloge: tako zahtijevaju pravila pravne struke i sam ZPP (kao, uostalom, i odredbe o pravu na pravično suđenje sadržane u Ustavu RH i Europskoj konvenciji o ljudskim pravima i temeljnim slobodama).

III. U zanemarivanju temeljnih navoda tužitelja prvostupanjski sud je išao toliko „daleko“, da u četvrtom odlomku na str. 8. svoje presude čak tvrdi da tužitelji tobože „nisu naveli niti tko je vlasnik tog 'uzurpiranog' zemljišta ni zašto se vezano za tu 'uzurpaciju' nisu obratili tom vlasniku“. Naravno da su tužitelji na više mjesta izrijekom naveli da je riječ o državnom poljoprivrednom zemljištu – eto u toč. „ad. IV“ svojeg zadnjeg podneska od 28. svibnja 2012. godine tužitelji navode

„da je o tuženiku ovisno društvo Puris d.d. uzurpiralo **državno poljoprivredno zemljište** predviđeno za polo – terene sa pripadajućim zgradama. Naravno da se takva činjenica može utvrditi očevitom lica mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke koji će izvršiti uvid u Prostorni plan uređenja Općine Motovun iz uz saslušanje direktora „Puris“ d.d.

Geodet može na licu mjesta locirati i u vještačkom nalazu prikazati (oveći) kompleks zemljišta predviđen Prostornim planom (prostorne planove vještak može jednostavno pribaviti sa službenih web – stranica Općine Motovun) za polo, a direktor „Puris“ d.d. lako može prepoznati taj oveći kompleks zemljišta koji se prostire u blizini hangara i štala „Puris“ d.d. i koje njegovi radnici već godinama bez pravne osnove obrađuju. Za slučaj da taj svjedok ne bi mogao potvrditi da je taj kompleks zemljišta u posjedu „Puris“ d.d., mogli bi se na tu okolnost saslušati svi radnici na farmi, koji zemljište kultiviraju.

Na ovom mjestu, podcrtava tužitelj činjenicu da je ovisno društvo tuženika Puris d.d. protuzakonito okupiralo **državno zemljište** predviđeno za polo, te je izričito odbilo prestati sa takvom uzurpacijom 'dok ih netko ne natjera'. Ugovoriti bilo kakvo financiranje i zapravo bilo što razumno organizirati u pogledu takvog zemljišta je u poslovnom smislu neizvedivo; ovdje tužitelj bi teoretski mogao kupiti **državno poljoprivredno zemljište**, pa nakon što ga plati voditi višegodišnju parnicu radi predaje posjeda zemljišta – što je naprosto prekomplikirano i financijski nepodnošljivo.“

Da je posrijedi zemljište u vlasništvu države, naposljetku, govori čak i dopis samog Purisa d.d. od 19.07.2007. god., koji je na spis dostavljen uz tužbu.

Time čini prvostupanjski sud daljnju bitnu povredu pravila postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP - jer daje nejasne i proturječne razloge o odlučnim činjenicama, pri čemu postoji proturječnost između navoda presude o sadržaju isprava u spisu i samih tih isprava.

IV. U zadnjem odlomku na str. 8. i prvom odlomku na str. 9. iznosi prvostupanjski sud da u pogledu naknade štete tužitelji nisu dokazali niti da je kod njih nastala šteta, niti da je štetnu radnju počinio tuženik.

Tužitelji su u tužbi i svojim kasnijim podnescima na takve okolnosti predložili dokaze saslušanjem svjedoka Petera Kassmanhubera, Alfreda Groinniga – bankovnih menadžera koji su sudjelovali u poslovima sa tužiteljima – uz lapidarno objašnjenje da su ti dokazi „suvišni“. S istim nedostatnim obrazloženjem je prvostupanjski sud odbio saslušanje svjedokalvana Hrelje i Dušana Tomaševića - rukovodilaca Puris d.d.; kao i očevid lica mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke, radi identifikacije nekretnina predviđenih prostornim planom uređenja Općine Motovun za polo i uzurpiranih od strane Puris d.d. (v. toč. I. rješenja na zadnjoj strani ročišnog zapisnika od 04. travnja 2012. godine.

Saslušanje svjedoka Radojke Olić – predložene uz toč. II. podneska tužitelja od 30. rujna 2011. godine – nije sud niti proveo, niti je o odlučio o neprovođenju tog dokaza.

Prvostupanjski sud ne daje razloge, zašto misli da dokazni prijedlozi tužitelja ne bi mogli rasvijetliti činjenicu da ga je tuženik onemogućio u provođenju projekata pokretanja polo kluba u Motovunu. Naravno da je takvo što moguće: nažalost ima u gospodarskom životu i previše slučajeva raznih

„sabotaža“, te je jedino – eto smo nekako baš u vrijeme zaključenja glavne rasprave mogli pratiti gdje župan Istarske županije putem medija optužuje Konzervatorski zavod Ministarstva kulture RH da sabotira projekt „Brijuni Rivijera“ i javno poziva zainteresirane investitore da se ne javljaju na otvoreni javni natječaj, jer nije izvjesno da će oni moći projekt provesti uz takvo blokiranje njegove izvedbe.¹

Naprосто je sud dužan savjesno razmotriti argumente stranaka: nije dovoljno da se u obrazloženje presude na sedam stranica donekle prepriča sadržaj isprava u spisu, nego sud mora na jasan i logičan način izložiti razloge o ocjeni dokaza u spisu, a ako sud smatra da neki dio procesnog materijala (isprave u spisu) nije važan za odlučivanje, mora se navesti zašto se taj procesni materijal izostavlja (usp. pravno mišljenje sadržano u rješidbi VSRH Broj: Rev 146/08-2 od 21.5.2009., osobito markirani dio na ispisu koji se nalazi u privitku ovoj žalbi).

V. Na okolnost opstrukcije projekta koji je financiran kreditom iz tužbe, predložili su tužitelji saslušanje svjedoka, uz toč. III. svojega podneska od 07. listopada 2011. godine. Posrijedi su svjedoci koji su kao bankovni menadžeri efektivno sudjelovali u raznim aspektima odnosa između tužitelja i tuženika.

Prvostupanjski sud bez pobližeg navođenja razloga, iznosi svoj zaključak da se saslušanjem tih svjedoka ne bi moglo rasvijetliti činjenično stanje relevantno za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari toč. I. rješenja sadržanog na zadnjoj strani ročišnog zapisnika od 04. travnja 2012.). Umjesto provođenja dokaza saslušanjem svjedoka koji o sporu imaju neposredna saznanja, prvostupanjski sud svoju odluku u suštini temelji na saslušanju zaposlenika tuženika Helmuta Grubera, koji uopće nije sudjelovao u sklapanju i realizaciji kredita sa tužiteljima – nego je kod tuženika zaposlen tek za vrijeme ove parnice. Sva saznanja tog svjedoka o predmetu spora temelje se na uvidu u dokumentaciju o spornim poslovima koje je našao u bankarskom spisu.

Tužitelj smatra da u ovom parničnom postupku valja savjesno provesti dokaze, ponajprije saslušanjem osoba koje o poslu imaju neposredna saznanja.

VI. Slijedom gore navedenoga, predlaže se drugostupanjskom sudu da ukine ožalbenu presudu u cijelosti, te da prihvati tužbeni zahtjev.

U Poreču, 28. svibnja 2012. god.

**Za POLO CLUB MOTOVUN d.o.o.
i GEORG GOTTFRIED ARTHUR
EDUARD LIST,
punomoćnik:**

¹ „Mijenjati uvjete investiranja u fazi natječaja je nedopustivo i neodgovorno. Slično se dogodilo i s lokacijom Katarina – Monumenti te je nekoliko dana nakon zaključenja natječaja doneseno slično rješenje koje u potpunosti mijenja uvjete natječaja... javno pozivam investitore da se ne javljaju na natječaj za lokaciju Hidrobaza u Puli i Pineta u Fažani jer im kao župan Istarske županije nisam u mogućnosti na ovakav način osigurati pravnu i investicijsku sigurnost dok se ne raščiste svi dvojbjeni odnosi s nadležnim ministarstvima, stoji u priopćenju koje je poslano iz kabineta župana.... Župana smo pitali da pojasni svoju reakciju te nam je rekao da je razlog svojevrsna mafija koja očigledno želi minirati projekt ... pojedinci su očito protiv projekta Brijuni rivijera i čine sve da ga unište... želim potpuno razotkriti javnosti da neke pojedince, koji sebe nazivaju konzervatorima, smatram svojevrsnom mafijom u kulturi. Ti isti ljudi su spriječili niz drugih projekata na području Istre i vrijeme je da takvim ljudima kažemo dosta.“ Članak „Jakovčić: Mafija u kulturi minira razvoj Istre“, C. B. Galić za Glas Istre 17.04.2012. <http://www.glasistre.hr/istra/vijest/351661>